

МАРЧУК Павло Дорофійович (26. 10. 1901, ст. Немовичі Рівнен. пов. Волин. губ., нині Сарнен. р-ну Рівнен. обл. — 16. 01. 1970, Київ) — лікар-імунолог, патофізіолог. Доктор медичних наук (1941), професор (1948). Закін. Київський медичний інститут (1925), де й працював. Від 1931 — старший науковий співробітник

Інституту мікробіології АН УРСР; від 1934 — зав. лаб. імунології, заст. дир. з наукової роботи Інституту експерим. біології та патології, водночас від 1936 — вчений секр., заст. дир. з наукової роботи Інституту клін. фізіології АН УРСР (обидва — нині у складі Інституту фізіології НАНУ); від 1953 — зав. лаб. імунології Інституту епідеміології та мікробіології; 1958–70 — зав. однойм. лаб., 1958–65 — заступник директора з наукової роботи Інституту геронтології АМН СРСР (усі — Київ). Наукові дослідження: імунореактивність організму в різному віці; застосування антиретикуляр. цитотоксин. сироватки; імунні механізми розвитку атеросклерозу.

Основні праці

Матеріали про умови та норми праці лабораторних робітників у м. Києві // МедЖ. 1929. № 3; Про методику виготовлення і застосування АЦС в умовах Вітчизняної війни // Там само. 1945. Т. 7; Иммунологическая реактивность в возрастном аспекте // ФЖ. 1966. № 3; Об изготовлении и применении АЦС // Применение АЦС в лечебной практике. К., 1967; О развитии проблемы цитотоксинов // ВД. 1968. № 1.

Т. Л. Єхнєва

Бібліографічний опис:

Марчук Павло Дорофійович / Т. Л. Єхнєва // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2018. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-64114>

2001–2026 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).